

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **CD Consulting s.r.o.**, K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému **P. P.**, bývajúcemu N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie spotrebiteľov Slovenska, občianske združenie, so sídlom Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, IČO: 42 309 166, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, **o zaplatenie 1 074 Eur s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Nová Zámky pod sp. zn. 9 C 218/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. marca 2015 sp. zn. 5 Co 197/2015, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného voči žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nové Zámky (súd prvého stupňa) uznesením z 20. januára 2015 č. k. 9 C 218/2013-94 rozhodol tak, že pripustil vedľajšie účastníctvo Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z., so sídlom Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, IČO: 42 309 166, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, na strane žalovaného. V odôvodnení uznesenia opierajúc sa o § 93 ods. 1 až 4 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej aj „O.s.p.“), čl. 19 Nariadenie Európskeho parlamentu č. 861/2007 konštatoval splnenie zákonných podmienok účasti vedľajšieho účastníka v danom konaní.

Krajský súd v Nitre (odvolací súd) na odvolanie žalobcu uznesením z 31. marca 2015 sp. zn. 5 Co 197/2015 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil, keď poukazujúc na platnú právnu úpravu § 92 a § 93 O.s.p. sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa. Mal za to, že súčasťou pôsobenia právnických osôb, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa podľa osobitných predpisov, je aj pomoc účastníkovi súdneho sporu z pozície vedľajšieho účastníka. Tieto subjekty nie sú povinné preukazovať naliehavý právny záujem na výsledku konania. Ich oprávnenie byť vedľajším účastníkom vyplýva priamo z rozoberaného zákonného ustanovenia v spojení s konkrétnym osobitným zákonom. Združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľskom spore vstúpila do tohto sporu legitímne. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon. V prípadoch sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv a záujmov, je potrebné vychádzať z ustanovení zákona č. 205/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (uznesenie NS SR zo 14.2.2013, sp. zn. 6 Cdo/320/2012), ktoré umožňujú, aby do konaní týkajúcich sa spotrebiteľských sporov vstupovali spotrebiteľské združenia.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Namietal, že mu odvolací súd svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (dovolací dôvod podľa § 237 písm. f/ O.s.p.), nesúhlasil s jeho rozhodnutím a odôvodnením s poukazom na Nariadenie Európskeho parlamentu č. 861/2007 (ďalej len „nariadenie“), v ktorom je procesný postup súdu a strán v konaní upravený odlišne od vnútroštátnej úpravy obsiahnutej v O.s.p., keď nariadenie nepripúšťa vedľajšie účastníctvo a výnimočne pripúšťa aplikáciu procesných pravidiel podľa O.s.p. Nie je zrejmé, prečo tak konajúci súd nepostupoval. Žalobca poukázal na právnu úpravu O.s.p. pred a po 1.1.2015, t. j. pred a po nadobudnutí účinnosti zákona č. 353/2014 Z.z. a žiadal súd, aby v prípade ak žalobcovi nezaslal dôkaz súhlasu žalovaného so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, tak dodatočne vykonal, prípadne, ak vedľajší účastník súhlas žalovaného k návrhu na pristúpenie vôbec nepredložil, aby súd na oznámenie o vstupe vôbec neprihliadal a v konaní ďalej pokračoval bez vedľajšieho účastníka. Mal za to, že predmetom daného súdneho konania, keď žalobca je nadobúdateľ zmenky a žalovaný vystaviteľ zmenky v zmysle zákona č. 191/1950 Zb., nie je konanie, v ktorom na jednej strane vystupoval spotrebiteľ, a preto nie je možné pripustiť vstup vedľajšieho účastníka – právnickej osoby, ktorá bola založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa. Poukázal na podobnú úpravu tzv. skráteného konania ustanoveného

O.s.p. a európskeho konania s nízkou hodnotou sporu, ktoré je upravené nariadením. V rámci tzv. skráteného konania toto konanie nadobudne atribúty sporového konania až včasným podaním odporu oprávnenou osobou. Podobne aj európske konanie s nízkou hodnotou sporu nadobúda atribúty sporového konania až po podaní odvolania voči rozsudku vydaného príslušným súdom. Citoval z uznesenia Najvyššieho súdu z 30. októbra 2013 sp. zn. 6 Cdo 357/2012 o otázke prípustnosti podania odporu vedľajším účastníkom proti platobnému rozkazu a rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4 CoZm 2/2015 zo dňa 27. apríla 2015. Na základe uvedeného žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie o odvolaní. Uplatnil si trovy dovolacieho konania vo výške 167,52 Eur, ktoré špecifikoval.

Žalovaný a vedľajší účastník k doručenému dovolaniu vyjadrenie nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p., dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V predmetnej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Podľa ustanovenia § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie

po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V danej veci uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky uznesenia uvedeného v § 239 ods. 1, 2 O.s.p., a preto je dovolanie proti tomuto potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu neprípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. ale nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je, že k tejto procesnej vade skutočne došlo

Dovolateľ vo svojom dovolaní nenamietal vady konania podľa § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Dovolateľ v dovolaní výslovne namietal, že v konaní došlo k vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. So zreteľom na tieto tvrdenia sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tohto tvrdenia, že v prejednáwanej veci bola účastníkovi súdom odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Odňatie možnosti konať pred súdom dovolateľ odôvodnil jeho nesúhlasom s rozhodnutím odvolacieho súdu a jeho odôvodnením, keď súdy v danej veci nepostupovali podľa nariadenia č. 861/2007, ale O.s.p. a pripustili vstup občianskeho združenia Združenie spotrebiteľov Slovenska do konania ako vedľajšieho účastníka, i keď sa to prieči nariadeniu, tiež ide o konanie podľa zmenkového a šekového zákona, a preto nie je vstup združení zriadených na podporu spotrebiteľov možný.

Dovolací súd vzhľadom na uvedenú dovoláciu námietku dovolateľa zdôrazňuje, že pri posudzovaní vady konania, že v prejednávanej veci bola účastníkovi súdom odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), správnosť právnych záverov nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že účastník má odlišný názor, než konajúce súdy, bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje ním tvrdenú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), ale samo nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Zhrnúc vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu (obdobne Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 137/2015, 3 Cdo 154/2015).

Žalobca nebol v dovolacom konaní úspešný. Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo len úspešnému žalovanému, resp. vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane, stojacim na opačnej strane v spore (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.); dovolací súd im ale nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo

nepodali návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová